

Erasmus + mobilitás beszámoló

Város: Oslo

Intézmény: Norges Musikhogskole

Név: Szászi Petra (BA III. alkalmazott zeneszerzés)

Időtartam: 2021. augusztus–december

Az Oslói norvég zeneakadémia egy rendkívül nyitott, és magas színvonalon működő intézmény. Az erasmus pályázatokat átvizsgálják, és a jelentkezők közül csak a legjobbakat válogatják ki, ezért érdemes a jelentkezési portfóliót a lehető legnagyobb gondossággal összeállítani. Bekerülni nem könnyű, de ennek a szigorú rostának rengeteg pozitív hozadéka van. Az egyik, hogy mivel nincsen sok erasmusos diák, ezért a norvégokkal mindig egy csoportba kerül az ember. Mivel nincsenek külön erasmusos csoportok, ahova benyomják az összes külföldi hallgatót és le tudják az órákat (ahogy a legtöbb helyen szokott lenni) könnyű megismerni az egyetem diákjait így az egyetemi vérkeringésbe is könnyen be lehet kapcsolódni. Mivel az egész országban mindenki kifejezetten jól beszél angolul, sem a tanároknak, sem a diákoknak nem okoz problémát egy órán átváltani angolra, akár csak egy külföldi hallgató miatt.

A norvég diákok nagyon aktívak, és az egyetemi élet nagyon változatos. Minden héten legalább 2x van valami egyetemi program, amin részt lehet venni (közös gofrisütés, filmezés, de a legtöbbször sport a focitól egészen a cross country skiing-ig. Majdnem minden nap van egy koncert, ahol a diákok lépnek fel. Általában különböző tanszakok, de gyakran van, hogy diákok valamilyen tematika alapján csinálnak maguknak koncertet. Tehát unatkozni nehéz. Ez azért is jó mert az időjárás sokszor depresszív tud lenni. Télen nagyon sötét van, és ha egyszer novemberben leesik a hó, akkor csak március-áprilisban olvad el legközelebb. Ez persze kedvez a téli sport kedvelőinek. Rendkívül odafigyelnek a külföldi diákokra, az erasmus iroda az egyetemen, rendszeresen behívja a diákokat, és megkérdi, hogy mindenük megvan-e, segítségre szorulnak-e valamiben, vannak-e barátaik stb. Elég nehéz lemorzsolódnni, elveszni, vagy kívülállónak érezni magad. Ezek nem szakmai szempontok, de én is csak most tapasztaltam meg hogy mennyire fontos a jó légkör, ha az ember fejlődni, tanulni akar. A legnagyobb különbség, a két zeneakadémia között az, hogy míg itthon egy jól átlátható struktúra és egy felépített rendszer alapján kapjuk a képzést, addig kint egy sokkal szabadabb rendszer van mindenki magának választja ki, hogy mit szeretne tanulni. Míg nálunk három különböző, kint csak egy zeneszerzés szak van, viszont nincs kimondva, hogy az milyen, vannak kötelező órák, de szinte minden diáknál teljesen személyre szabott a képzés. Egy erasmuson ez nyilván extrémebb módon igaz. Zeneszerzés szakon ez úgy nézett ki, hogy minden félévben van egy nagy projekt, amin kötelező részt venni, de azon belül nincs megszabva, hogy mit csinálj. Amikor én voltam kint, a Nordic Voices nevű nemzetközileg elismert kortárs énekegyüttessel kellett kollaborálni. Már az is hatalmas lehetőség volt, hogy dolgozhattam velük.

Az ország elképesztően gazdag, tehát az egyetem rengeteg jó lehetőséget tud kínálni. A legnagyobb szaktekintélyeket hívják meg előadást tartani, és a tanári gárda is nagyon jó, mert szinte bárkit meg tudnak fizetni. A jó tanárok pedig jó diákokat vonzanak, ez is színvonalat emeli. A felszerelések is nagyon jók, az egyetem több nagyon jó felszerelt zenei stúdióval rendelkezik, ahol a diákok, elkészíthetik saját lemezeiket, és külön képzést is kaphatnak erre ha szeretnék. Bármilyen felszerelés kölcsönözhető a profi kameráktól kezdve akár a nagyteremig, teljesen ingyen.

Az országnak viszont pont ez a hátulütője is. Minden elképesztően drága, főleg Magyarországhoz képest, most, hogy bestopolták a csirkefarhátat.

A szállás, az étel, a szórakozás. A maximális támogatás, amit az erasmus tud nyújtani, akár szociális támogatással együtt sem elég arra, hogy akár a szállást fedezze. Szóval többször át kell számolni, hogy az embernek milyen lehetőségei vannak, hogy ha Norvégiába szeretne menni tanulni.